

În grădina de legume în februarie și martie

Автор(и): Растителна защита
Дата: 26.02.2019 Брой: 2/2019

Februarie și martie sunt luni importante pentru crescătorii de legume. Pentru a se bucura de o recoltă bună, aceștia trebuie să crească răsaduri sănătoase. Cea mai periculoasă și răspândită boală care îi afectează, care nu „cruță” nicio cultură de legume, este pipernicirea. Se disting două tipuri: pipernicirea „falsă”, care este rezultatul unui microclimat nefavorabil, și pipernicirea adevărată, cauzată de ciuperci patogene din sol.

Pipernicirea „falsă” este cauzată de temperaturi ridicate și de supraîncălzirea stratului superficial de sol. După smulgerea plantei, se constată că sub zona afectată tulpina este sănătoasă.

Pipernicirea adevărată este „cauzată” de patogenii fungici din sol din genurile *Pythium*, *Rhizoctonia*, *Phytophthora*. Primele simptome sunt tăierea sub nivelul solului, ducând la moartea semințelor în germinație.

După emergență, apare o pată umedă la baza tulpinii, care se extinde în formă de inel, se întunecă, se subțiază și țesutul putrezește. Plantele se ofilesc și cad ca și cum ar fi tăiate, de unde și numele bolii. Inițial, mor plante individuale, apoi cele adiacente acestora și tot așa, formând pete de diferite dimensiuni, care sunt centre de infecție. Apariția, dezvoltarea și răspândirea pipernicirii sunt favorizate de condițiile de creștere – temperaturi ridicate sau scăzute, umiditate ridicată a solului sau secetă, fertilizarea cu doze mari de azot, concentrație mare de săruri, lumină insuficientă, densitate excesivă a plantelor.

Lupta împotriva pipernicirii la răsaduri este complexă: eliminarea infecției primare, utilizarea semințelor tratate, semănatul în amestecuri de gunoi de grajd și sol dezinfectate, asigurarea unei densități optime a plantelor, menținerea unui microclimat optim în instalațiile pentru răsaduri și menținerea diferenței de temperatură între temperaturile nocturne și diurne în limitele a maximum 6-8°C. Când apar simptomele, irigația este redusă și răsadurile sunt încălțate cu un amestec uscat. La creșterea răsadurilor în răzoare în aer liber, trebuie alese răzoare și soluri bine drenate în locații aerisite.

Când apare pipernicirea adevărată, plantele bolnave împreună cu cele sănătoase învecinate sunt îndepărtate și distruse, iar petele sunt udate cu o soluție de 2% de sulfat de cupru sau azotat de amoniu. Împotriva agenților cauzatori ai bolii, plantele sunt udate cu soluții de fungicide înregistrate în acest scop: Propplant 722 SL 0,1% la o rată a soluției de lucru de 5 l/m²; trei aplicații de Topsin M 70 WG 0,1% pentru castraveți și roșii în sere: I – cu 3 zile înainte de pichetare, la 3 l/m², II – cu 3 zile înainte de transplantare, la 50 ml soluție pe plantă, III – la 10 zile după transplantare, la 200 ml soluție pe plantă. Pentru o eficacitate mai bună împotriva tuturor agenților cauzatori ai pipernicirii, sunt recomandate și combinații ale fungicidelor enumerate. Când se folosesc amestecuri netratate de gunoi de grajd și sol, înainte de semănat, patul lor este pulverizat cu 3-4 g/m² de oxiclорură de cupru sau Funguran, iar după acoperirea lor, este udat cu amestec bordelez 0,5%.

Dăunători

În câmp, odată cu prima încălzire a vremii în februarie, de îndată ce timp de 6-7 zile temperatura depășește 10°C, este așteptat zborul muștei cepei/usturoiului. Aceasta coincide cu apariția muștei casei. Musca cepei/usturoiului seamănă cu aceasta, dar este păroasă și de culoare ruginiu-maronie.

Adulții muștei cepei/usturoiului zboară jos sau se târăsc pe suprafața solului, alegând locuri însorite și calde. Muștele depun câte un ou în jurul bazei plantelor sau pe sol în imediata lor apropiere. Acestea preferă plante sănătoase și mai bine dezvoltate – cu 2-3 frunze și 10-15 cm înălțime. Atacul este mai sever pe suprafețele

fertilizate abundant cu gunoi de grajd. După eclozare, larvele se strecoară în frunza centrală a plantei tinere și se deplasează în jos spre bulbul neformat. Frunza se ofilește, se îngălbenеște, se lățește și se răsucește ca o spirală, iar în final se usucă. Mai târziu, toate frunzele se îngălbenеște, se ofilesc și se usucă. Într-o singură plantă se găsește o singură larvă. Plantele afectate rămân în urmă în creștere și dezvoltare, se slăbesc, la unele tulpina rămâne goală și bulbul se înmoaie. Când sunt smulse, plantele se rup la locul deteriorat. După aproximativ 28-35 de zile, dezvoltarea larvară este completă și aceasta străpunge bulbul și intră în sol, unde se transformă în pupă la o adâncime de 10-18 cm. Rămâne acolo până în anul următor. Musca cepei/usturoiului atacă usturoiul de toamnă și ceapa semănată în toamna precedentă.

Lupta eficientă împotriva acestui dăunător poate fi realizată doar dacă se aplică un sistem de măsuri:

Usturoiul nu trebuie cultivat pe aceeași parcelă sau în apropierea unei parcele unde a fost cultivată aceeași cultură în anul precedent.

Ar trebui plantat pe suprafețe nefertilizate cu gunoi de grajd.

Aratul adânc al suprafeței după recoltarea usturoiului, pentru a distruge pupele.

În curți și pe parcele mici, adulții sunt atrasi și capturați în capcane alimentare preparate astfel: 5-6 căței de usturoi sunt zdrobiți într-o pastă, se adaugă 40 ml oțet de vin, 40 g zahăr și 150 ml apă, se amestecă bine și se așează în recipiente mici dispuse în carou. La câteva zile, acestea sunt verificate pentru muște prinse, stabilindu-se astfel apariția, zborul în masă și densitatea populației.

* Se recomandă efectuarea a două stropiri împotriva dăunătorului. Prima – la începutul zborului muștei, iar cele ulterioare la intervale de 7-10 zile cu Meteor – 80-90 ml/100 l apă.